

לדבריו שיש לאלו שני הכניסו שחש דרח הכני
היורה ע"כ :

ראגב נצע לדון הוה שהניחו תו' דין שהלכו
בדברי המקיל באכל לא נאחר כ"א נפ ונתו
דחנאי אכל לא נחאי דלניו אמוראי ומ"כ כד
פלוגתא הפוסקים קמאי ונחראי נחו שכתב הרשב"ם
וכלם הניעו דנריהם משמי' דחוספ' ויחני נפח לא
מחאמי הכלל הוה כ"א בדנריהם הנ"ל ואני תומר
לחזרה חק כי נראה דלא סמכי דחוספ' על האי סוגי'
כי יז להם קושי' וגם ממה דמסייע לי' לר"י שם
ומסתמא גם כי כללו דהלכה בדברי המקיל באכל היע
נחאי דלא פסקו נדרי' נש"ם נגד זה הכלל אכל נחאי
נראה מן הסוגי' דפסקו נגד הכלל לא וא"כ אפשר
דלא סמכי חוספ' על זה שכתבו נש"ם ה"ג אלא מחאי
דמסייע לי' שם נש"ם נר"ו כמ"ס חוספ' שם אכל
בחיובי' לכתובות האלצתי כי עיקר סמיכת פסקי סו'
על זה הכלל שכתבו נש"ם ה"ג סרי מליט כ"כ דמקשה
נש"ם מ"ק דף ק"ו ע"כ על דפסק שמואל להחמיר
בקריעה ולא נאמר דלא כלל שמואל כ"א נחאי דלא
פירש בו הלכה נדרי' נגד הכלל א"ו דכלל נמצא
לעולם שהלכה בדברי המקיל לכך הוצרך לשנוי שם
אכל לא תקריעה ותו לא מידי בזה :

ו נשאלתי

לפרש דברי הסו' בפסחים
דף ק"ך המחיל מפני דין
אחר המזה' למיקומן כו' עד היינו משום דפסח דין שנתו
הוא ורכיך חשינ' לשנייה פסח אכל חגיגה לאוקסא
דפאי מ"ד דלית ליה בחגיגה פסח' שנייה פסח' אהו
דשנייה לי' גם כן לחגיגה פסח' לפסח דלרין להיות
בן שנה וזהו בן חייח' הוצא דף פ' והש"ס מנעילם
מליב' חס' חשינ' נמי לשנייה פסח' ולר"י ע"כ דפי
בן שנה :

והשבת

שמן אהו' פסח' לשלול שמן החגיג'
בן שנה שרי חגיגה דין חייח' דקיישנ
חיקש לפסח לכל מילי אלא הפעה דנריהם נד' הוא

אין לו ללקט חומר' כולם אהדרי במקו' שראוי להחמיר
בזון לעניין ייבוס ומ"כ להקל באכל ללקט קילו' שנים
סהדרי חס"ג פסחים סותרין זה לזה כמו בזה שנאמר
למקור בדעת רמ"ם דנשינ' כל חדש בשלימותו חס"ג
לדעתו אינם כ"א חדשים של לננה מלא וחסר כמות
שם מדמסים לי' בכל המקומות האלו ולקבל חומרות
הרשב"ם דס"ל דכל חדש גן שלשים חק דלא מחזינו נדרי'
מדבריו שנס' החזרון ית' בשלימותו כיון שכלל אחד מיתם
לא עליה על דעתו להקל בנך פ"ו לא נאמר הלכה בדברי
המקיל באכל אלא בדעת הספוקש בלחד מן הפוסקים'
נחדי' אכל למרכיב דרכי' ולקבל לא חמירין ומ"כ אחרי
בי הר"א והער ע"כ דרמ"ן חלוקים נדרי' :

ובדין הספוקש בין הפוסקים לא חמירין הלכה
בדברי המקיל באכל כ"כ הר"א ששון נס'
א"ס' ונש"ם הר"א דהוא דברי חס' נכתובות דף ד'
ד"ה אכל דבר שנצטעה נהג דלא חמירין הלכה בדברי
המקיל באכל אלא נחאי דלניו בו נחאי אכל באמוראי לא
והרמ"ן בנזירות הני' כתב דלא פסקינן בדברי המקיל
נשינ' הקריעה שהי' דאורייתא לדעתו והוא במדא
פרכה במ"ק דף ק"ו פ"ב וע"כ נראה בדין הנשאל
קדמנא להחמיר' אחרי שבר ידע בבירור גמור שמי
פינורה ללננה נשלים לה ופ"ו לה ימי' יחרי' הרי קיס
לשו' שכלל' חדש' ויחי' להחמיר' והנה נכסוף נכספתי
לידע ממ"ב מה שכתבו חכמי הרמב"ם בזה ואנכי
הדואק מ"ס בספר שנילי אסופה דף ע"ה ע"ה על
סס גליטס וסס מספר בעיבור כלאמר שמואל בגמרא
אזני חס"ג טובו מסלים מדעתו פס חסאי הש"ס לפי
פירושו בו כמו שפירשו רש"י ואנחנו ראינו איתו לפירש
בשיעור קרוכ' להגין בדרך אחרת כמו שהארבנו
נמאנתינו די נאר וגם המעתיק ספר הקאזון נש"ם
חוסן כ"א מחמיר ח' פרק ב' מייחס ר"ע יוס' לנ'
חדשים וע"כ שניו מסבים לזמן יצירה הולך שלחו"ל
נמ' יוס' לנ' אין לכתובתיה' מדבריו :

אכל מדברי נן קצ"ד בספר טרי' הכעלי חיים
נחנן השני פרק ל"ב יז שכתב ודאי'

[illegible]

ז שאלה

ז שאלה נערד אומיד זאל אחד מדמו לזר
אחד ולקח נ"כ עטו בנוקטן ונסתפקו
עם אס רחמים אחרים להכביל זילין שיהו הכו חסם
לעצמיהו ויתן כלבו לזר והתפוסם עליהם עד זילין
נודע. אם הוא הכוח כיתה כחה או כרסור סאנה
כלבו לו לא :

תשובה

תשובה זריבין אט למחור נדון זה על שני פסיקות
 הם יאמר להחביל בזה גמחוי בחפלות
 אה לפי שכל בניי שמים חון מיראם שמים שחמרו
 הסם לבחירם האנושי למען יהיה פקר וטובע נעולם ;
 ופסק הסני חסום אב"ל כמו כנשי דרשנא וזה לפני
 הבין הוא להשיבו ויבנו סהם וזה לאו לאו כיון דלא ידע
 להחביל בזה פום חסעלה ב"ה למען כבוד שמו ית'
 ח"ב אשר לפניו הבין הוא יעשה פראנו יאנה בחסילם
 נעמוד קאם על פנינו הבחירה שניאן ביד האדם כי
 אה הבחירה איה אנה נחלות לכלי השני בשום
 אופן שיעה הסם לכוח בני אדם כפי מה שיעלה ברצונו
 ב"ה דבי עמק מחשבתו לבעמים הכהירה ניד האדם
 ובעממים חק"ב איה חלק וחוקרא חלק הוא לנ חלוקה
 ניד ה' נ"ב לא יתחיד אנה וכל ספר חוב
 קורא חלק חסא סבירה אהר לבעמים על ידי יצורים
 שיה לכו גמחיו מדרך רעע ובעממים עלי יצורים ב"ה
 סני' רצונו פדכתי' חני הבכרתי אס לבנואם לשחממות
 פד סני' לטובה עמ"כ' ואמר ופסידיו לא סלגו
 ופסידים : ואספוק רוחי עליכם כי אנה מחמד סיד
 סולד ואל חסם על סניו ברצון בזה אהת סכסר יתאן
 סבירה ליד סלחם חסן זה סניו גמחוי ויהקדק וקמח
 חסו סכסנות סלחם על ידי חסלות וסכסות וסכסות
 עמממים חסר סכס' ופסידיו סידכתי' רצו בבל

[illegible]